

Откровението на Исус Христос – Числото седем

Третото горко и възходът на седмото царство: пророческото значение на неделния закон

Jeff Pippenger

2023-10-29

В единадесета глава на Откровение двамата свидетели са въздигнати на небето като знаме в „същия час“, в който „една десета част от града“ пада. В този час „второто горко премина; и ето, третото горко иде скоро“. Ислямът е седмата тръба и третото горко, което идва в „часа“ на „земетресението“ на неделния закон.

И чуха силен глас от небето, който им казваше: Възлезте тук. И възлязоха на небето в облак; и враговете им ги видяха. И в същия час настана голям трус, и десетата част от града падна, и в труса бяха избити седем хиляди души; а останалите се уплашиха и въздадоха слава на небесния Бог. Второто горко премина; и ето, третото горко иде скоро. И седмият ангел затръби; и настанаха силни гласове на небето, които казваха: Царствата на света станаха царства на нашия Господ и на Неговия Христос; и Той ще царува до вечни векове. И двадесет и четиримата старци, които седяха пред Бога на престолите си, паднаха ничком и се поклониха на Бога, казвайки: Благодарим Ти, Господи Боже Вседържителю, Който си, и Който си бил, и Който идеш; защото си взел Своята велика сила и си възцарувал. И народите се разгневиха, и дойде Твоят гняв, и времето да бъдат съдени мъртвите, и да дадеш награда на Твоите слуги пророците, и на светиите, и на ония, които се боят от Твоето име, малки и големи; и да погубиш ония, които погубват земята. И Божият храм на небето се отвори, и се видя в Неговия храм ковчегът на Неговия завет; и настанаха светкавици, и гласове, и гръмове, и трус, и голям град. Откровение 11:12–19.

Двамата свидетели се възнасят на небето в облак, който пророчески представлява група ангели. Както вече бе посочено в тези статии и както се намира в „Таблиците на Авакум“, сестра Уайт посочва, че когато отделните вести, представени като първия, втория и третия ангел, навлизат в пророческата история, те са изобразени като единични ангели, но вестта на Среднощния вик е представена от много ангели. Двамата свидетели биват издигнати на небето, докато прогласяват вестта на Среднощния вик чрез войнство от ангели; така те са взети на небето „в облак“.

„Към края на вестта на втория ангел видях голяма светлина от небето, която сияеше върху Божия народ. Лъчите на тази светлина изглеждаха ярки като слънцето. И чух гласовете на ангели да викат: „Ето, Младоженецът иде; излезте да Го посрещнете!““

„Това беше среднощният вик, който трябваше да даде сила на вестта на втория ангел. Ангели бяха изпратени от небето, за да събудят обезсърчените светии и да ги подготвят

за великото дело пред тях. Най-талантливите мъже не бяха първите, които приеха тази вест. Ангели бяха изпратени при смирените, предани люде и ги подтикнаха да издигнат вика: „Ето, Младоженецът иде; излезте да Го посрещнете!“ Онези, на които беше поверен този вик, побързаха и в силата на Светия Дух прогласиха вестта и събудиха обезсърчените си братя. Това дело не се основаваше на мъдростта и учеността на хората, а на Божията сила, и Неговите светии, които чуха вика, не можеха да му се противят. Най-духовните приеха тази вест първи, а онези, които по-рано бяха водили в делото, бяха последните, които я приеха и помогнаха да се усили викът: „Ето, Младоженецът иде; излезте да Го посрещнете!““ Early Writings, 238.

В часа на земетресението, което разрушава десетата част от града, биват убити седем хиляди мъже. Земетресението е неделният закон в Съединените щати. В пророчеството град е царство, а Съединените щати са една десета от царството на десетте царе от Откровение 17. Съединените щати биват повалени при земетресението на неделния закон и престават да бъдат шестото царство в библейското пророчество, а след това преминават в първия цар на десетте царе, седмото царство в библейското пророчество, които ще се съгласят да дадат царството си на папството, което е осмото и е от седемте.

И десетте рога, които видя, са десет царе, които още не са получили царство; но получават власт като царе за един час заедно със звяра. Те са на едно мнение и ще предадат силата и мощта си на звяра. Те ще воюват против Агнето, и Агнето ще ги победи; защото Той е Господ на господарите и Цар на царете; и ония, които са с Него, са призвани, избрани и верни. И той ми каза: Водите, които видя, гдето седи блудницата, са люде и множества, народи и езици. И десетте рога, които видя на звяра, те ще намразят блудницата, и ще я направят пуста и гола, и ще изядат плътта ѝ, и ще я изгорят с огън. Защото Бог е вложил в сърцата им да изпълнят Неговата воля, и да бъдат в съгласие, и да предадат царството си на звяра, докле се изпълнят Божиите думи. А жената, която видя, е оня велик град, който царува над земните царе. Откровение 17:12–18.

Десетте царе на Обединените нации „се съгласяват“ да „предадат своето световно „царство на звяра“. Те са „единомислени“, както и „се съвещаха единодушно“ в Псалм осемдесет и трети. Ахав беше царят на десетте племена, който влезе в незаконното отношение на блудство с тирската блудница в Исаия двадесет и трета глава. Незаконното отношение на Ахав и Езавел предобразяваше незаконното отношение на Ирод и Иродиада във времето на Илия, представен като Йоан Кръстител. Ирод беше представител на Римската империя, а в Данииел седма глава Римската империя се състои от десет рога. Десетте рога бяха предобразени от царството на Ахав от десет племена и и двете свидетелстват за десетте царе на Обединените нации. Тъй като Ахав и Ирод представляват държавата в тези незаконни отношения, тяхната роля беше да извършат преследването на еретиците заради тирската блудница, която пее песните си в края на символичните седемдесет години.

„Царе и владетели и управители са поставили върху себе си белега на антихриста и са представени като змея, който отива да воюва със светиите — с онези, които пазят Божиите заповеди и имат Исусовата вяра.“ Testimonies to Ministers, 38.

При неделния закон земният звяр престава да царува като шестото царство на библейското пророчество, защото току-що е извършил блудство с Йезавел, а след това поема ръководството на Организацията на обединените нации. Тогава той принуждава целия свят да издигне всемирен образ на звяра, както те по-рано бяха осъществили това при неделния закон в своята нация.

И мами онези, които живеят на земята, чрез знаменията, които му бе дадено да върши пред звяра, като казва на онези, които живеят на земята, да направят образ на звяра, който имаше раната от меч, и оживя. И бе му дадено да вложи дишане в образа на звяра, така че образът на звяра и да проговори, и да направи така, че да бъдат убити всички, които не се поклонят на образа на звяра. И принуждава всички — малки и големи, богати и сиромаси, свободни и роби — да приемат белег на дясната си ръка или на челата си; така че никой да не може нито да купува, нито да продава, освен онзи, който има белега, или името на звяра, или числото на неговото име. Откровение 13:14–17.

Ахав, Ирод, десетте царе на Римската империя и десетте царе на Организацията на обединените нации представляват змея, който отива да води война със светиите; защото винаги любовникът на Езавел извършва преследването на онези, които Езавел определя като еретици.

„Така че, макар драконът преди всичко да представя Сатана, той е, във вторичен смисъл, символ на езическия Рим.“ Великата борба, 439.

При земетресението на неделния закон има „седем хиляди“ мъже, които биват „убити“. В Даниил единадесета глава, четиридесет и първи стих, „мнозина падат“. Онези, които падат, когато настъпи неделният закон, са лаодикийски адвентисти от седмия ден, които не са се подготвили за кризата. Числото „седем хиляди“ представлява остатък от Божия народ. Бог каза на Илия, при кризата на планината Кармил, която представлява кризата на неделния закон, че има „седем хиляди в Израил“, които не са преклонили коляно пред Ваал. Апостол Павел прави коментар върху това.

И тъй, казвам: Нима Бог е отхвърлил Своя народ? Да не бъде. Защото и аз съм израилтянин, от потомството на Авраам, от Вениаминовото племе. Бог не е отхвърлил Своя народ, който е предугадал. Или не знаете какво казва Писанието за Илия? Как той се обръща към Бога против Израил и казва: „Господи, избиха Твоите пророци и разкопах Твоите жертвеници; и аз сам останах, и търсят моя живот.“ Но какво му казва Божият отговор? „Оставил съм за Себе Си седем хиляди мъже, които не са преклонили коляно пред Вааловия образ.“ Така и в сегашното време има остатък, според избора по благодат. Римляни 11:1–5.

Думите „седем хиляди“ представляват остатък от Божия народ, но трябва да се вземе предвид контекстът, в който те са символично обозначени. Мъжете, повалени при земетресението на неделния закон, са остатъкът от неверните адвентисти от седмия ден, които тогава и там биват отведени в плен от съвременния духовен Вавилон. В пророческата история на древния буквален Израил, когато Вавилон опустоши Ерусалим за втори път от

общо три, имаше остатък от „седем хиляди“ „силни“ мъже „от земята“, отведени в плен.

И той отведе Йехония във Вавилон, и майката на царя, и жените на царя, и неговите сановници, и силните на земята; тях отведе в плен от Йерусалим във Вавилон. И всички храбри мъже, седем хиляди, и занаятчий и ковачи хиляда, всички, които бяха силни и способни за война, тях царят на Вавилон отведе пленници във Вавилон. И царят на Вавилон постави за цар вместо него Матания, брата на баща му, и промени името му на Седекия. 4 Царе 24:15–17.

Щом силните мъже на Ерусалим бъдат повалени при земетресението на неделния закон, „третото горко иде скоро. И седмият ангел затръби.“ Третото горко е седмата тръба, която засвирва седмият ангел. В „часа“ на „земетресението“ на неделния закон — ислямът нанася удар!

Една от основните характеристики на исляма в първото и второто горко беше историческият факт, че начинът им на воюване се отличавахе от обичайните военни тактики, прилагани в историята през периода, в който те изпълняваха своята пророческа роля. Техният начин на водене на война беше да нанасят внезапни и неочаквани удари. Думата „асасин“ произлиза от практиките на ислямските воители в онзи период от историята. Техните нападения бяха като тези на японските камикадзета през Втората световна война. Ислямските воители очакваха да загинат, когато извършваха убийството на своята цел. Поради тази причина обичайна практика за воителите беше да се подготвят за смъртта, като се опиват с хашиш преди нападението си, за да помогнат да се потисне страхът от смъртта. Когато поразяваха жертвите си, това ставаше внезапно и неочаквано, а тяхната зависимост от хашиша за постигане на желаното душевно състояние, съчетана с тайното нападение, оформи етимологичната основа на думата „асасин“ поради връзката ѝ с думата хашиш.

Третото горко и седмата тръба „иде скоро“.

По същия начин, на 22 октомври 1844 г. Вестителят на завета дойде „внезапно“ в Своя храм. Сестра Уайт определи „внезапността“ на идването на Вестителя на завета като означаваща, че Неговото идване е било „неочаквано“. Следователно и четирите „идвания“, които се изпълниха на 22 октомври 1844 г., бяха неочаквани и внезапни.

„Идването на Христос като наш Първосвещеник в Пресвятото място за очистиането на светилището, представено в Даниил 8:14; идването на Човешкия Син при Стария по дни, както е представено в Даниил 7:13; и идването на Господа в Неговия храм, предсказано от Малахия, са описания на едно и също събитие; и то е представено също и чрез идването на Младоженеца на сватбата, описано от Христос в притчата за десетте девиси в Матей 25.“ Великата борба, 426.

Притчата за десетте девиси се повтаря дословно; следователно и четирите „идвания“, които се изпълниха на 22 октомври 1844 г., трябва отново да се изпълнят дословно при земетресението, което е неделният закон. Коментирайки притчата за девисите, сестра Уайт прибавя към свидетелството, което разкрива внезапността и неочакваността, символизиращи в земетресението на неделния закон, което е съвършеното изпълнение на Среднощния вик.

„Характерът се разкрива в криза. Когато настойчивият глас прогласи в полунощ: „Ето, младоженецът иде; излезте да го посрещнете“, заспалите девици се пробудиха от съня си и се видя кой е направил приготвление за това събитие. И двете страни бяха изненадани, но едната беше подготвена за извънредното положение, а другата се оказа неподготвена. Характерът се разкрива от обстоятелствата. Извънредните положения изявяват истинския метал на характера. Някое внезапно и неочаквано бедствие, загуба на близък или криза, някаква неочаквана болест или мъка, нещо, което изправя душата лице в лице със смъртта, ще изяви истинската вътрешна същност на характера. Ще стане явно дали има или няма някаква истинска вяра в обещанията на Божието слово. Ще стане явно дали душата се подкрепя от благодатта, дали в съда с лампата има масло.“

„Времена на изпитание идват за всички. Как се държим под изпита и проверката на Бога? Изгасват ли светилниците ни? или още ги поддържахме да горят? Подготвени ли сме за всяка извънредна нужда чрез връзката си с Онзи, Който е пълен с благодат и истина? Петте мъдри девици не можеха да предадат своя характер на петте неразумни девици. Характерът трябва да бъде изграден от нас като отделни личности.“ Review and Herald, October 17, 1895.

При земетресението на неделния закон Съединените щати престават да бъдат шестото царство на библейското пророчество. Остатъкът от седем хиляди лаодикийски адвентисти, които не са се приготвили за кризата, ще прояви характер, подготвен за белега на звяра. Тогава ислямът внезапно и неочаквано настъпва, защото „третото горко иде скоро“, когато „седмият ангел“ затръбни!

След това се повтарят четирите „пришествия“, които всички се изпълниха на 22 октомври 1844 година. Първото пришествие обозначи откриването на съда, в изпълнение на Даниил 8:14. То потвърди вестта на първия ангел, който възвести, че е дошъл „часът“ на Неговия съд. Това изпълнение е прообраз на „часа“ на земетресението, който започва със закона за неделята и е „часът“, когато ислямът нанася „Неговия съд“ над Съединените щати заради приемането на закон за неделята.

Вестителят на завета в Малахия, трета глава, дойде внезапно в храма, който Той бе издигнал за четиридесет и шест години — от 1798 до 1844 г. — за да встъпи в завет с „левитите“ от милеритската история. При земетресението на неделния закон Вестителят на завета внезапно идва, за да влезе в храма от възкресени мъртви сухи кости, за да встъпи в завет с „левитите“ от историята на сто четиридесет и четирите хиляди.

При земетресението на неделния закон Човешкият Син идва при Отца, за да приеме царство в изпълнение на Даниил 7:13, както направи на 22 октомври 1844 година; защото в „часа“ на земетресението има „гласове на небето“, които възгласяват, че „царствата на този свят станаха царства на нашия Господ и на Неговия Христос; и Той ще царува до вечни векове. И двадесет и четиримата старци, които седяха пред Бога на престолите си, паднаха ничком и се поклониха на Бога, казвайки: Благодарим Ти, Господи Боже Вседържителю, Който си, и Който си бил, и Който идваш; защото Ти си взел великата Си сила и си се възцарил.“

В часа на земетресението, когато е дошъл Неговият съд и двамата свидетели, които преди това са били възкресени от улицата, където са били убити, се изправят. Тогава, като мощна войска, те биват въздигнати на небето, докато остатъкът от седем хиляди лаодикийски адвентисти бива повален. Мъдрото жито там и тогава е било отделено от неразумните плевели. След това Христос приема Своето царство и затръбвява седмата тръба, която е и третото горко, което идва внезапно и неочаквано, и тогава „народите“ са „разгневени, и Твоят гняв е дошъл“.

Разгневяването на народите е пророческата роля на исляма, и то започва в часа на земетресението и продължава до края на човешкото изпитание и седемте последни язви, които са представени с думите: „дойде Твоят гняв“. Между неделния закон в Съединените щати и края на изпитанието, когато Божият гняв се проявява в седемте последни язви, третото горко — символ на исляма; седмата тръба — символ на исляма; и разгневяването на народите — символ на исляма; дават трима символични свидетели, че вестта на Среднощния вик е изпълнение на пристигането на исляма при неделния закон.

Както и при Милеритовото движение в началото, вестта на Среднощния вик беше поправка на едно несбъднато предсказание. В историята на милеритите това беше несбъдването на събитието, за което се беше предсказало, че ще настъпи. В началото на милеритовата история филаделфийците представиха своето несбъднато предсказание, защото Бог беше задържал ръката Си над една грешка в картата от 1843 година.

В лаодикийското движение в края на Future for America Бог никога не е държал ръката Си над грешката. Човешки ръце покриха истината, че времето повече не трябваше да бъде използвано в пророческо приложение. Човешките ръце представляват човешките дела.

В заключителното движение на сто четиридесет и четирите хиляди грешката при прилагането на време беше грях, защото прилагането на пророческо време не трябваше вече да се употребява. Греховното прилагане на време беше предобразено чрез това, че Моисей пренебрегна Божията заповед да обреже сина си, и беше предобразено чрез това, че Оза пренебрегна Божията заповед, че само свещениците могат да боравят с ковчега. Не беше волята на Господа нито едно от тези греховни действия или бездействия да бъде извършено от Божия народ. Грехът има само едно определение и то е престъпването на закона. Моисей престъпи Божия закон за обрязването, Оза престъпи Божия закон на светилището, а това движение престъпи Божия пророчески закон. Древният Израил беше направен пазител на Божия закон, а адвентното движение в своето начало и в своя край също беше направено пазител на Божиите пророчески истини.

В своята скръб Сепфора незабавно извърши сама действието по обрязването на сина им, като по този начин представяше покаянието, което онези, които бяха въввлечени в това движение, трябваше незабавно да проявят за греховното бездействие, допускащо приложението на време да бъде свързвано с вестта. По същия начин и Давид проявява дълбоко покаяние за действието на Оза. Движението да твърди, че приложението на време в предсказанието за 18 юли 2020 г. е било по някакъв начин правилно, че някак си то е било

Божията воля, означава да се твърди, че Мойсей и Сепфора всъщност не са имали нужда да спазят Божиите изрични заповеди и че Бог всъщност не е държал на това дали Оза ще докосне ковчега. 18 юли 2020 г. беше лъжливо предсказание, а лъжливият елемент беше елементът на времето.

Тези истини ще бъдат разгледани по-подробно в следващата статия.

„Господ ми показва, че вестта на третия ангел трябва да отиде и да бъде прогласена на разпръснатите Господни чеда, и че тя не бива да бъде окачвана на време; защото времето никога вече няма да бъде изпит. Видях, че някои изпадаха в лъжливо възбуждение, произтичащо от проповядване на време; че вестта на третия ангел беше по-силна, отколкото времето може да бъде. Видях, че тази вест може да стои върху собствената си основа и че тя не се нуждае от време, за да бъде укрепена, и че ще отиде с могъща сила, ще извърши делото си и ще бъде съкратено в правда.“ Experience and Views, 48.